

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 164/03-28

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 17. decembra 2003 v senáte zloženom z predsedu J. K. a zo sudcov A. B. a Ľ. G. v konaní o sťažnosti M. K., bytom B., zastúpenej advokátom JUDr. R. H., so sídlom Advokátska kancelária, B., vo veci porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov upraveného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava III v konaniach vedených pod sp. zn. 6 C 30/99 a sp. zn. 6 C 88/02 takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo M. K. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov upravené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava III v konaniach vedených pod sp. zn. 6 C 30/99 a sp. zn. 6 C 88/02 p o r u š e n é b o l o .

2. Okresnému súdu Bratislava III p r i k a z u j e , aby v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 88/02 konal bez zbytočných prietáhov.

3. M. K. p r i z n á v a finančné zadosťučinenie vo výške 30 000 Sk (slovom tridsaťtisíc slovenských korún), ktoré jej je Okresný súd Bratislava III povinný zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. M. K. priznáva náhradu trov konania vo výške 10 560 Sk (slovom desaťtisícpäťstošesťdesiat slovenských korún), ktoré je Okresný súd Bratislava III p o v i n n ý zaplatiť na účet advokáta JUDr. R. H. do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 28. augusta 2003 doručená sťažnosť M. K., bytom B., (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátom JUDr. R. H., so sídlom Advokátska kancelária, B., vo veci porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov upraveného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava III. (ďalej len „okresný súd“) v konaniach vedených pod sp. zn. 6 C 30/99 a sp. zn. 6 C 88/02.

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľka podala 23. marca 1999 žalobu okresnému súdu vo veci vydania a vypratania nehnuteľnosti a zaplataenia 21 700 Sk s úrokmi z omeškania proti žalovaným MUDr. O. S. a jeho manželke MUDr. O. S. Vec bola zapísaná pod sp. zn. 6 C 30/99.

Podaním z 29. novembra 1999 sťažovateľka rozšírila žalobu na zaplataenie 78 843 Sk s úrokmi z omeškania. Dňa 11. februára 2002 sťažovateľka v dôsledku zmeny vlastníckych vzťahov k dotknutej nehnuteľnosti vzala späť žalobu o vydanie a vypratanie nehnuteľnosti a žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia upravila na 154 475 Sk.

Podľa sťažovateľky vykonal okresný súd vo veci jej žaloby doposiaľ jediný relevantný úkon, keď uznesením z 21. mája 2002 č. k. 6 C 30/99-50 konanie v časti o vypratanie nehnuteľnosti zastavil a návrh v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia

vo výške 154.475, - Sk s príslušenstvom vylúčil na samostatné konanie, ktoré sa vedie pod sp. zn. 6 C 88/02.

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľka podala 11. októbra 2002 a následne 7. júla 2003 sťažnosti na prietahy v súdnom konaní podľa § 17 a nasl. zákona Slovenskej národnej rady č. 80/1992 Zb. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky, štátnej správe súdov, vybavovaní sťažností a o voľbách prísediacich (zákon o štátnej správe súdov) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o štátnej správe súdov“). Na svojej sťažnosti nedostala doposiaľ odpoveď.

Na základe uvedeného sťažovateľka považuje doterajší postup okresného súdu za taký, ktorý vykazuje znaky porušovania jej základného práva upraveného v čl. 48 ods. 2 ústavy.

Sťažovateľka sa domáha aj primeraného finančného zadosťučinenia.

Sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd prijal jej sťažnosť na ďalšie konanie a vo veci samej rozhodol nasledovne:

„a) Okresný súd Bratislava III. vo veciach vedených pod sp. zn. 6 C 30/99 a 6 C 88/02 porušil právo M. K. na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky,

b) Okresnému súdu Bratislava III. v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 88/02 prikázal konať tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá,

c) M. K. priznal primerané finančné zadosťučinenie v sume 25.000,- Sk, ktoré je Okresný súd Bratislava III. povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu,

d) Okresnému súdu Bratislava III. uložil, aby sťažovateľovi na účet jeho právneho zástupcu JUDr. R. H. uhradil do troch dní trovy konania pred ústavným súdom.“

Ústavný súd prijal sťažnosť sťažovateľky na ďalšie konanie uznesením č. k. II. ÚS 164/03-9 z 10. septembra 2003.

Po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie ústavný súd vyzval právneho zástupcu sťažovateľky a predsedu okresného súdu, aby sa vyjadrili, či trvajú na ústnom pojednávaní, a predsedu okresného súdu zároveň vyzval, aby sa vyjadril aj k sťažnosti a jej prijatiu na ďalšie konanie.

Právny zástupca sťažovateľky a podpredseda okresného súdu oznámili ústavnému súdu, že netrvajú na ústnom pojednávaní.

Podpredseda okresného súdu vo svojom vyjadrení k sťažnosti okrem iného uviedol:

Na Okresnom súde Bratislava III pôvodne prebiehalo konanie veci vedenej pod sp. zn. 6 C 30/99, ktorého účastníkmi boli navrhovateľka M. K., odporca 1/ MUDr. O. S., odporkyňa 2/ O. S., predmetom konania bolo vydanie a vypratanie nehnuteľnosti a vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré odporcovia 1/ a 2/ získavajú tým, že užívajú vec – pozemok vlastníctva navrhovateľky bez právneho dôvodu. Preto sa navrhovateľka domáhala, aby jej odporcovia 1/ a 2/ zaplatili za užívanie pozemku. Návrh na začatie konania bol podaný dňa 29. 3. 1999.

Vec prejednávala a rozhodovala sudkyňa I. P., ktorá uznesením zo dňa 21. 5. 2002 konanie v časti o vypratanie nehnuteľnosti zastavila a návrh v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia 154 475 Sk vylúčila na samostatné konanie.

V časti zastavenia konania sa stalo uznesenie právoplatným dňa 18. 6. 2002, v časti vylúčenia veci na samostatné konanie sa stalo uznesenie právoplatným dňa 1. 6. 2002.

K zastaveniu konania došlo podľa odôvodnenia uvedeného uznesenia z dôvodu späťvzatia návrhu na začatie konania, ktoré navrhovateľka odôvodnila prevodom vlastníctva nehnuteľnosti a teda nutnosťou zmeny aktívne legitimovaného účastníka v tejto časti veci.

Pri vylúčení veci na samostatné konanie súd, podľa odôvodnenia uvedeného uznesenia, prihliadol na skutočnosť, že po prevode vlastníctva k nehnuteľnosti v predmetnom konaní návrh na zmenu účastníkov v zmysle § 92 ods. 2 O. s. p. podaný nebol a nový vlastník nehnuteľnosti si nárok na vypratanie nehnuteľnosti uplatnil

samostatnou novou podanou žalobou zo dňa 7. 5. 2002, vedenou na tunajšom súde pod sp. zn. 6C 63/02.

Súd dáva do pozornosti, že odporkyňa 2/, resp. odporcovia 1/ a 2/ vo vyjadrení k návrhu na začatie konania veci sp. zn. 6 C 30/99 doručenom súdu dňa 20. 12. 1999 uviedli, že „vyslovenie neplatnosti kúpnej zmluvy medzi právnou predchodkyňou navrhovateľky a bývalým Čs. štátom nemá vplyv na nadobudnutie vlastníctva pozemku odporkyňou 2/ titulom dedenia v zmysle § 486 Obč. zák“. Návrh na začatie konania navrhli zamietnuť.

Vylúčená vec na samostatné konanie je vedená na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 6 C 88/02, prejednáva a rozhoduje sudkyňa Mgr. I. P.

Uznesením zo dňa 7. 2. 2003 sudkyňa spojila veci vedené pod sp. zn. 6 C 88/02 a sp. zn. 6 C 63/02 na spoločné konanie, ktoré sa bude ďalej viesť pod sp. zn. 6 C 63/02. Uznesenie odôvodnila tým, že ide o skutkovo súvisiace veci s potrebou prepojenia dokazovania pre posúdenie predbežnej otázky.

Vec sp. zn. 6 C 63/02 prejednáva a rozhoduje teda sudkyňa Mgr. I. P., účastníkmi konania sú žalobca KOLIBA REAL, s. r. o., odporca 1/ O. S., odporkyňa 2/ MUDr. O. S., predmetom konania je vydanie a vypratanie nehnuteľnosti. Návrh na začatie konania bol podaný dňa 7. 5. 2002.

Dňa 4. 3. 2002 podali však odporcovia 1/ a 2/ v konaní veci sp. zn. 6 C 63/02 protinávrh, ktorým uplatňujú, aby súd rozhodol, že oni a Š. K. (matka odporkyne 2/) sú vlastníkami predmetnej nehnuteľnosti. Zároveň z tohto dôvodu popierajú základ a výšku voči nim navrhovateľkou uplatnenú pohľadávku – vydanie bezdôvodného obohatenia.

Krajský súd v Bratislave potvrdil dňa 26. 8. 2003 uznesenie súdu prvého stupňa zo dňa 2. 8. 2002, ktorým vydal na návrh odporcov 1/ a 2/ predbežné opatrenie v tomto znení, že zakázal navrhovateľovi KOLIBA REAL, s. r. o. akokoľvek disponovať s predmetnou nehnuteľnosťou s tým, že bude trvať do právoplatného skončenia konania o určenie vlastníctva k spornej nehnuteľnosti vzhľadom na protinávrh odporcov 1/ a 2/.

Z odôvodnení uznesení prvostupňového i odvolacieho súdu vyplýva dôvodnosť vydania predbežného opatrenia vyplývajúca z toho, že uzavretiu zmluvy medzi M. K. a KOLIBA REAL, s. r. o. došlo práve v priebehu konania vo veci 6 C 30/99 a je preto daná

dôvodná obava (do rozhodnutia o protinávrhu) z možnej zmeny súčasného právneho stavu ďalším prevodom vlastníctva.

Vec zatiaľ nie je meritórne rozhodnutá.

Ako už bolo uvedené vo vyjadrení k návrhu na začatie konania vo veci sp. zn. 6 C 30/99 odporkyňa 2/, resp. odporcovia 1/a 2/ popierali vlastníctvo navrhovateľky k pozemku tvrdiac, že odporkyňa 2/ nadobudla pozemok dedením, a preto navrhli návrh na začatie konania zamietnuť.

Aby teda súd mohol rozhodnúť o povinnosti odporcov 1/ a 2/ vydať a vypratať pozemok a vydať bezdôvodné obohatenie musel by, samozrejme, najskôr zistiť, či je navrhovateľka skutočnou vlastníčkou pozemku a vysporiadať sa aj s uvedeným tvrdením odporkyne 2/, resp. odporcov 1/ a 2/. Nič na tom nezmenil ani predaj nehnuteľnosti uskutočnený medzi navrhovateľkou a KOLIBA REAL, s. r. o. a následné späťvzatie návrhu na začatie konania a zastavenie konania v časti vypratania pozemku.

Aj v konaní veci sp. zn. 6 C 63/02 sa súd bude musieť vysporiadať s tým, kto je skutočným vlastníkom pozemku, teda aj s tvrdením odporcov 1/ a 2/ v protinávrhu. Až potom môže rozhodnúť o návrhu M. K. na vydanie bezdôvodného obohatenia. Keďže v konaní veci sp. zn. 6 C 63/02 k zbytočným prietahom nedošlo, nedošlo k zbytočným prietahom ani v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré je predmetom ústavnej sťažnosti.

Takéto kompaktné posudzovanie existencie prípadných prietahov je možné vzhľadom k spoločnému konaniu vecí sp. zn. 6 C 88/02 a sp. zn. 6 C 63/02.

Otázka prietahov v konaní veci sp. zn. 6 C 30/99 v časti uloženia povinnosti odporcom 1/ a 2/ vydať a vypratať pozemok, je vzhľadom k predaju pozemku navrhovateľkou v priebehu uvedeného konania, a tým vyvolaného ďalšieho konania (vec sp. zn. 6 C 63/02) už právne nezaujímavá.“.

Zo súdneho spisu sp. zn. 6 C 30/99 zistil ústavný súd nasledovné:

- 1. Žaloba sťažovateľky proti žalovaným MUDr. O. S. a MUDr. O. S. o vydanie a vypratanie nehnuteľnosti a vydanie bezdôvodného obohatenia bola doručená okresnému súdu 29. marca 1999.*
- 2. Dňa 24. novembra 1999 okresný súd vyzval odporcov, aby sa vyjadrili k žalobe.*

3. *Dňa 1. decembra 1999 sťažovateľka rozšírila svoju žalobu.*
4. *Dňa 20. decembra 1999 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie odporkyne k žalobe.*
5. *Dňa 2. augusta 2000 vyzval okresný súd sťažovateľku, aby zaplatila súdny poplatok za rozšírenie žaloby (uhradený 10. augusta 2000), a zároveň vyzval odporcov, aby sa vyjadrili k rozšíreniu žaloby.*
6. *Dňa 30. augusta 2000 boli k spisu sp. zn. 6 C 30/99 pripojené spisy sp. zn. 6 C 256/93 a sp. zn. 11 C 259/81.*
7. *Dňa 11. februára 2002 KOLIBA REAL, s. r. o., doručila okresnému súdu oznámenie o právnom nástupníctve vo veci sp. zn. 6 C 30/99 (právne nástupníctvo vzniklo na základe kúpno-predajných zmlúv uzavretých so sťažovateľkou, ktorých predmetom bola nehnuteľnosť, ktorá je predmetom súdneho sporu – zmluvy boli uzavreté 20. apríla 2000 a 20. novembra 2001 a vklad k nim bol povolený 12. júna 2000, resp. 10. januára 2002).*
8. *Dňa 13. februára 2002 doručila sťažovateľka okresnému súdu čiastočné späťvzatie žaloby (v časti týkajúcej sa vydania a vypratania nehnuteľnosti) a rozšírenie žaloby (v časti týkajúcej sa vydania bezdôvodného obohatenia).*
9. *Okresný súd uznesením sp. zn. 6 C 30/99 z 21. mája 2002 konanie v časti o vypratanie nehnuteľnosti zastavil a v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia vylúčil na samostatné konanie.*

Zo súdneho spisu sp. zn. 6 C 88/02 ústavný súd zistil nasledovné:

1. *Dňa 1. júla 2002 bol spis pridelený Mgr. I. P.*
2. *Dňa 29. októbra 2002 okresný súd vyzval sťažovateľku na zaplatenie súdneho poplatku (zaplatený 12. novembra 2002) a zároveň vyzval odporcu na vyjadrenie k návrhu.*
3. *Okresný súd uznesením č. k. 6 C 88/02-30 zo 7. februára 2003 spojil veci vedené pod sp. zn. 6 C 88/02 a sp. zn. 6 C 63/02 na spoločné konanie.*

Vzhľadom na vyjadrenie podpredsedu okresného súdu preskúmal ústavný súd aj spis sp. zn. 6 C 63/02 a zistil nasledovné:

1. *Žaloba KOLIBA REAL, s. r. o., proti MUDr. O. S. a MUDr. O. S. o vydanie a vypratanie nehnuteľnosti bola doručená okresnému súdu 7. mája 2002.*
2. *Dňa 23. mája 2002 okresný súd vyzval žalobcu na zaplatenie súdneho poplatku a zároveň vyzval odporcov, aby sa vyjadrili k žalobe (vyjadrenie doručené 7. júna 2002, jeho súčasťou je aj návrh na nariadenie predbežného opatrenia).*
3. *Dňa 2. augusta 2002 okresný súd nariadil uznesením predbežné opatrenie, ktorým zakázal žalobcovi nakladať so spornou nehnuteľnosťou.*
4. *Dňa 28. augusta 2002 doručil žalobca odvolanie proti uzneseniu o predbežnom opatrení (odvolaciemu súdu predložené 19. augusta 2003).*
5. *Dňa 7. februára 2003 okresný súd uznesením č. k. 6 C 88/02-30 spojil na spoločné konanie veci vedené pod sp. zn. 6 C 88/02 a sp. zn. 6 C 63/02.*
6. *Dňa 4. marca 2003 bol okresnému súdu doručený protinávrh odporcov (aby súd určil, že sporná nehnuteľnosť je vo vlastníctve odporcov a Š. K.).*
7. *Krajský súd v Bratislave uznesením z 26. augusta 2003 potvrdil uznesenie okresného súdu o nariadení predbežného opatrenia.*

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Sťažovateľka sa svojou sťažnosťou domáha vyslovenia porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov upraveného v čl. 48 ods. 2 ústavy.

Pri sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy ústavný súd zohľadňuje svoju stabilnú judikatúru, v súlade s ktorou „*odstránenie stavu právnej neistoty je podstatou, účelom a cieľom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov*“ (III. ÚS 61/98), pričom k vytvoreniu stavu právnej istoty preto dochádza „*až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu*“ (I. ÚS 10/98). Podľa názoru

ústavného súdu možno preto za konanie (postup) súdu odstraňujúce právnu neistotu účastníka konania považovať také, ktoré smeruje k právoplatnému rozhodnutiu vo veci.

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným priet'ahom v konaní, a tým aj k porušeniu práva upraveného v čl. 48 ods. 2 ústavy ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (I. ÚS 70/98, II. ÚS 74/97, II. ÚS 813/00) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú: 1) právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, 2) správanie účastníka konania a 3) postup samotného súdu. Za súčasť prvého kritéria sa považuje aj povaha prejednávanej veci.

S použitím uvedených kritérií ústavný súd preskúmal priebeh konania pred okresným súdom a dospel k týmto záverom:

1. Pokiaľ ide o právnu a faktickú zložitosť veci, ústavný súd zhodnotil, že žaloba o vydanie a vypratanie nehnuteľnosti a vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorá bola predmetom namietaného konania vedeného pod sp. zn. 6 C 30/99, a žaloba o vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorá je predmetom namietaného konania vedeného pod sp. zn. 6 C 88/02, tvoria stabilnú súčasť rozhodovacej agendy prvostupňových súdov, a preto ich nemožno považovať z právneho hľadiska za zložité. Z hľadiska potreby zisťovania faktického stavu sa konanie vedené pod sp. zn. 6 C 88/02 môže stať zložitým po doručení protinávrhu odporcov (4. marca 2003) vzhľadom na to, že okresný súd sa bude musieť vysporiadať s určením, kto je vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti. V čase, keď podľa sťažovateľky došlo k zbytočným priet'ahom v namietaných konaniach, ale námietka faktickej zložitosti nebola relevantná, na základe čoho ústavný súd uzavrel, že právna a faktická zložitosť veci nemohla mať podstatný vplyv na doterajší priebeh namietaných konaní pred okresným súdom.

2. Pokiaľ ide o správanie sťažovateľky ako účastníčky namietaných konaní, ústavný súd konštatoval, že jej správanie bolo aktívne a súčinnosťné, a preto jej nemožno pripísať podiel na doterajšej dĺžke namietaných konaní. Jej aktívny prístup a snahu o urýchlenie

súdneho konania potvrdzujú aj sťažnosti podľa § 17 zákona o štátnej správe súdov, na ktoré orgán štátnej správy súdov doposiaľ neodpovedal, hoci mu to zákon ukladá.

3. V rámci posledného kritéria hodnotil ústavný súd postup okresného súdu v namietaných konaniach. Predmetom sťažnosti je postup súdu v konaniach vedených pod sp. zn. 6 C 30/99 a 6 C 88/02, pričom konanie sp. zn. 6 C 88/02 bezprostredne nadväzuje na konanie sp. zn. 6 C 30/99, keďže jeho právnym základom sa stalo uznesenie okresného súdu č. k. 6 C 30/99-50 z 21. mája 2002 prijaté v rámci konania vedeného pod sp. zn. 6 C 30/99. Na tomto základe považoval ústavný súd námietku podpredsedu okresného súdu o tom, že *„Otázka prietahov v konaní veci sp. zn. 6 C 30/99 ... je... už právne nezaujímavá“*, za neopodstatnenú, a preto považoval za potrebné posudzovať postup okresného súdu v oboch namietaných konaniach spoločne.

Na základe obsahu sťažnosti, priloženej dokumentácie a svojich zistení ústavný súd konštatoval, že v období od 29. marca 1999, keď bola okresnému súdu žaloba, doručená do 30. augusta 2000, keď okresný súd pripojil k spisu spisy sp. zn. 6 C 256/93 a sp. zn. 11 C 259/81, t. j. v období 17 mesiacov, vykonal okresný súd len najjednoduchšie a pritom štandardné procesné úkony (výzva sťažovateľke, aby zaplatila súdny poplatok, a výzva odporcom, aby sa vyjadrili k žalobe, ktorá bola zopakovaná po rozšírení žaloby) a následne až do 21. mája 2002, t. j. v období viac ako 20 mesiacov, okresný súd vôbec nekonal.

Na základe uvedeného zhodnotil ústavný súd obdobie od 29. marca 1999 do 21. mája 2002 ako obdobie, v ktorom okresný súd nekonal vôbec, resp. nedostatočne s ohľadom na základné právo sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, a preto ho považuje za obdobie, v ktorom došlo k zbytočným prietahom v konaní, a teda porušeniu základného práva sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

Rovnako hodnotil ústavný súd ako nedostatočnú aktivitu okresného súdu aj v období od 1. júla 2002, keď bol spis sp. zn. 6 C 88/02 pridelený sudkyni Mgr. I. P., až do podania sťažnosti ústavnému súdu (28. augusta 2003). V tomto období okresný súd konal len vo veci sp. zn. 6 C 63/02 (ktorá nie je predmetom sťažnosti sťažovateľky, ale obsahovo s ňou

nesporne súvisí) a v namietanom konaní sp. zn. 6 C 88/02 prijal len jedno procesné uznesenie 7. februára 2003, ktorým spojil veci vedené pod sp. zn. 6 C 88/02 a sp. zn. 6 C 63/02 na spoločné konanie.

Ústavný súd pri svojom závere, že aj v tomto období došlo k zbytočným priet'ahom v konaní a k porušeniu základného práva s'ťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, poukázal na skutočnosť, že všetky skutkovo i právne súvisiace veci, t. j. konania vedené pod sp. zn. 6 C 30/99 a následne sp. zn. 6 C 88/02 a sp. zn. 6 C 63/02, boli pridelené tej istej sudkyni, ktorá mala byť vzhľadom na čas, ktorý uplynul od podania pôvodnej žaloby (29. marca 1999), dostatočne oboznámená s predmetom konaní a mohla preto konať v období od 1. júla 2002 do podania s'ťažnosti ústavnému súdu efektívnejšie tak, aby vytvorila podmienky na ukončenie veci v primeranom čase. Pretože napriek vyššie uvedenému nedošlo k prijatiu meritórneho rozhodnutia, ústavný súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

III.

Ak ústavný súd pri rozhodovaní o s'ťažnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby podľa čl. 127 ods. 2 ústavy vysloví, že k porušeniu práva alebo slobody došlo právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom, prípadne nečinnosťou, zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah, prípadne prikáže tomu, kto právo alebo slobodu porušil, aby vo veci konal. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy môže ústavný súd zároveň na žiadosť osoby, ktorej práva boli porušené, rozhodnúť o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia.

Keďže ústavný súd rozhodol, že v namietaných konaniach vedených pod sp. zn. 6 C 30/99 a sp. zn. 6 C 88/02 došlo k zbytočným priet'ahom v konaní, a tým k porušeniu základného práva s'ťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, pričom konanie vedené pod sp. zn. 6 C 88/02 ešte nie je právoplatne skončené, prikázal ústavný súd okresnému súdu, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 88/02 konal bez zbytočných priet'ahov.

S'ťažovateľka žiadala, aby jej ústavný súd priznal primerané finančné zadosťučinenie vo výške 25 000 Sk.

Keďže ústavný súd rozhodol o tom, že bolo porušené základné právo sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, považoval za potrebné vzhľadom na okolnosti prípadu rozhodnúť aj o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, ktorým je podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde náhrada nemajetkovej ujmy vyjadrenej v peniazoch.

Pri určení výšky primeraného finančného zadosťučinenia vychádzal ústavný súd zo zásad spravodlivosti, z ktorých vychádza aj Európsky súd pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu. Súčasne sa riadil úvahou, že cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je síce zmiernenie nemajetkovej ujmy, avšak nie aj prípadná náhrada škody.

Vzhľadom na to, že v konaniach vedených pod sp. zn. 6 C 30/99 a sp. zn. 6 C 88/02 došlo k zbytočným priet'ahom, ktoré sťažovateľka svojím konaním nespôsobilala, a berúc do úvahy celkovú dobu, počas ktorej okresný súd bez ospravedlniteľných dôvodov nekonal vôbec, resp. konal eefektívne, ako aj ďalšie okolnosti prípadu ústavný súd považoval sumu 30 000 Sk (slovom tridsaťtisíc slovenských korún) za primerané finančné zadosťučinenie podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

Ústavný súd napokon rozhodol podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde aj o náhrade trov konania, ktoré sťažovateľke vznikli v súvislosti s jej právnym zastupovaním advokátom JUDr. R. H. v konaní pred ústavným súdom. Ústavný súd ich vyčíslil sumou 10 560 Sk (slovom desaťtisícpäťstošesťdesiat slovenských korún) spolu za dva úkony právnej pomoci podľa § 1 ods. 3, § 13 ods. 8, § 16 ods. 1 písm. a) a c), § 22 ods. 3 a § 25 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 163/2002 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (vypočítanou zo základu nominálnej mesačnej mzdy zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky v prvom polroku 2002 vo výške 12 811 Sk, t. j. 4 270 Sk za jeden úkon a 130 Sk režijný paušál zvýšenej o daň z pridanej hodnoty, pretože išlo o úkony urobené v roku 2003).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. decembra 2003